

VU Orkest

Concert VU-Orkest Concertgebouw Amsterdam 21 januari 2025 (foto: Veerle Bastiaanssen)

Jaarverslag Seizoen 2024 - 2025

VU-Orkest
De Boelelaan 1111 M
1081 HV Amsterdam
info@vu-orkest.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Activiteitenverslag	4
Winterproject (september 2024 – januari 2025)	4
Zomerproject en tournee (februari 2025 – juli 2025)	5
Programmatoelichtingen	8
Winterprogramma	8
Zomerprogramma	9
Dirigent Arjan Tien	11
Repetitoren	12
Organisatie	13
Commissies	14
Begunstigers	15

Voorwoord

Beste lezer,

Voor u ligt het jaarverslag van seizoen 2024 - 2025. We hebben een prachtig muzikaal seizoen achter de rug en in dit jaarverslag blikken wij terug op alle muzikale projecten van afgelopen seizoen. Dit seizoen zijn wij gestart met Mahlers laatste voltooide symfonie, zijn negende. Dit geweldige en complexe werk hebben wij ten gehore mogen brengen in de Stadsgehoorzaal in Leiden en in het Concertgebouw in onze thuisstad Amsterdam.

De tweede helft van het jaar hebben wij ons gewijd aan een gevarieerd en uitdagend programma bestaand uit de Candide overture door Bernstein, De Houtduif door Dvořák en de orkestratie door Schönberg van Brahms zijn eerste Pianokwartet in G mineur. In al deze stukken zijn Poolse invloeden terug te vinden of de componist heeft een link met Polen, wat uitstekend aansloot bij onze tourneelocatie van afgelopen zomer; Polen. Voordat wij vertrokken naar Polen hebben wij eerst ons zomerprogramma voor ons eigen publiek in het Muziekgebouw aan 't IJ mogen spelen. Na dit prachtige eerste concert hebben wij ons zomerproject in Polen mogen afsluiten met nog vier bijzondere concerten op diverse locaties.

Het afgelopen seizoen was een bijzonder jaar waarin we ons hebben mogen focussen op muzikale uitdagingen, maar vooral ook de verbinding die muziek ons brengt. Het was ook een seizoen waarin ook de nodige flexibiliteit vereist was, maar met elkaar hebben we vooruit gekeken en verder gebouwd aan de toekomst van VU-Orkest. We kijken trots terug op het afgelopen seizoen en vol positiviteit naar de toekomst van ons orkest.

Ik wens u veel leesplezier!

Namens het 63^e bestuur van het VU-Orkest,

Hidde Tjepkema

Voorzitter VU-Orkest 2024-2025

Activiteitenverslag

Winterproject (september 2024 – januari 2025)

In september start het nieuwe seizoen van het VU-Orkest en ziet het orkest elkaar weer voor het eerst na de zomer. Op de lessenaar staat de muziek voor het komende project; Mahlers negende symfonie, een prachtig, groots en uitdagend stuk. Aan het begin van het seizoen hebben wij open repetities georganiseerd waar iedereen welkom was om eens met ons mee te spelen en te ontdekken of het spelen bij het VU-Orkest iets voor hun zou zijn.

Na het auditieweekend, altijd spannend, maar ook heel erg leuk, hebben wij veel nieuwe leden mogen verwelkomen en konden we echt aan de slag met een groot orkest.

Naast onze gebruikelijke wekelijkse repetities hebben we ook repetitiweekenden. In november gingen we met het hele orkest naar de Paasheuvelgroep in het prachtige bosrijke Austerlitz om het hele weekend samen te musiceren. Tussen de vele repetities door tijdens zo'n repetitiweekend is er natuurlijk ook heel veel gezelligheid. Samen eten, boswandelingetjes, de geitjes in Austerlitz gedag zeggen en natuurlijk een themafeest georganiseerd door de feestcommissie. Na afloop konden we met zijn allen terugkijken op een zeer geslaagd weekend waarin we veel muzikale vooruitgang met elkaar hebben kunnen boeken.

Concert 'Peter en de Wolf' in de NUVU

Na maanden intensief met elkaar te hebben gerepeteerd was het tijd om ons programma voor publiek ten gehore te brengen. Op 15 januari hebben wij een prachtig eerste concert mogen geven in de Stadsgehoorzaal van Leiden. De week daarop mochten wij nog één keer Mahlers negende symfonie ten gehore brengen, ditmaal in onze eigen stad Amsterdam. Met een prachtig en heel bijzonder concert in de grote zaal van het Concertgebouw sloten wij ons winterproject af.

Tussen het repeteren voor Mahlers negende symfonie door verzorgen we als VU-Orkest in kleine bezetting ook kleinere concerten of muzikale begeleiding op de Vrije Universiteit en daarbuiten. In wisselende bezetting verzorgen wij afgestemd op de gelegenheid muziek. Zoals tijdens een symposium op de Vrije Universiteit over de wolf, waar wij in kamerorkest bezetting Peter en de wolf van Prokofjev ten gehore hebben gebracht. Ook spelen wij sociale schnabbels, waar wij muziek ten gehore brengen in bijvoorbeeld verzorgingstehuizen.

Kerstconcert in verzorgingstehuis

Deze concertreeks en dit project zijn mede mogelijk gemaakt door de steun van de Vrije Universiteit Amsterdam, Cultuurcentrum de Griffioen, de VUVereniging, het VSBfonds, Van den Berch-Heemstede Stichting, het NUTfonds, de Heer Tettero, Mevrouw van Pesch, Mevrouw Nooteboom en de Stichting Maten van het VU-orkest.

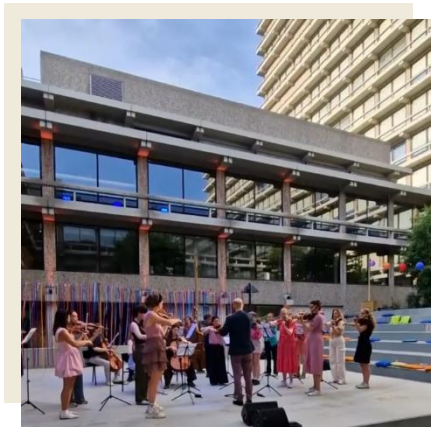
Concertgebouw 21 januari 2025 (foto: Veerle Bastiaanssen)

Zomerproject en tournee (februari 2025 – juli 2025)

Na de afsluiting van het winterproject in het Concertgebouw was het tijd voor het zomerproject. In februari zijn we gestart met het instuderen van het nieuwe programma, voor ons zomerconcert en de tournee naar Polen, met werken van Bernstein, Dvořák en Brahms (Schönberg). Alle drie deze componisten hebben zich laten inspireren door de Poolse cultuur. Leonard Bernstein kwam uit een Pools gezin dat naar de Verenigde Staten vluchtte, Dvořák werkte vaak met muzikale citaten uit volksliederen en Brahms staat natuurlijk bekend als componist van de Slavische dansen die ook Poolse invloeden hebben.

Voor het zomerprogramma hebben we ook weer audities gehouden. Na deze halfjaarlijkse audities hebben we verschillende nieuwe gezichten mogen verwelkomen!

Naast de gebruikelijke woensdagrepetities hebben wij elk project ook repetitiweekenden. Dit project hebben wij in mei een repetitiweekend gehad. Naast het repeteren met het hele orkest is er in zo'n weekend ook de tijd om als sectie te repeteren onder leiding van een repetitor. Juist in deze weekenden kunnen we grote stappen zetten als orkest in het repetitieproces.

Concert DeJaVU festival

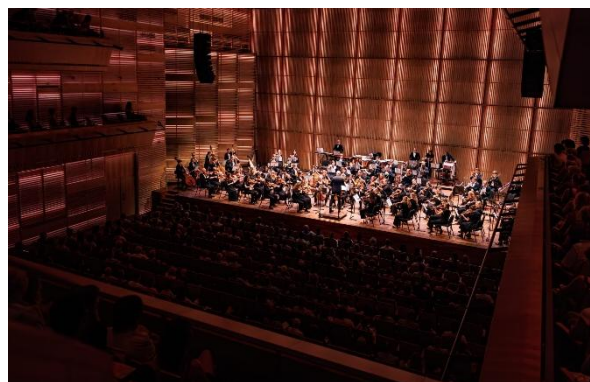
Concert Festival op de Ring

Tussen de repetities voor ons eigen zomerproject spelen we geregeld in kleinere ensembles op de Vrije Universiteit en daarbuiten. Zo heeft een ensemble van het VU-Orkest gespeeld op het DejaVU Festival!

Ter ere van het 750 jarig jubileum van de stad Amsterdam was het festival op de ring georganiseerd. Met een strijkorkest hebben wij op deze speciale locatie échte Amsterdamse smartlappen ten gehore gebracht.

Samen muziek maken is niet vanzelfsprekend, voorafgaand aan het beheersen van een instrument op een bepaald niveau gaan muzieklessen, zelfstudie en ensembles die de mogelijkheid tot ontwikkeling bieden vooraf. Daarom vinden wij als VU-Orkest ontwikkeling belangrijk. Daarom heeft Ceyda Ayanoglu, een masterstudente orkestdirectie aan het Conservatorium van Maastricht, enkele repetities met het orkest gerepeteerd ter voorbereiding op haar masterexamen. Op 22 juni heeft het VU-Orkest het masterexamen begeleid. Op deze manier draagt het VU-Orkest bij aan de ontwikkeling van jonge musici in opleiding en vorming van toekomstige professionals.

Ondertussen vloog de tijd voorbij en was het eind juni. Op 30 juni hebben wij ons zomerconcert in Nederland mogen geven in het Muziekgebouw aan 't IJ. Na een halfjaar wekelijks repeteren, thuis studeren en de muziek ontdekken mochten wij eindelijk ons programma voor het publiek ten gehore brengen. In een bomvol muziekgebouw hebben wij het publiek mogen meenemen met een programma in het thema van verhalen en vernieuwing.

*Zomerconcert 30 juni Muziekgebouw aan 't IJ
(foto: Veerle Bastiaanssen)*

*Concert Europejskie Centrum Muzyki Krzysztofa
Pendereckiego, Łusławice*

Dit concert was het startschot van een concertreeks die wij hebben mogen vervolgen in Polen.

Begin juli vertrokken we met zijn allen in de bus voor het vervolg van onze concertreeks. De tournee bestond deze zomer uit vier concerten in Łusławice, Wiśła, Katowice en Bielsko-Biała.

We arriveerden als eerste in Łusławice waar wij hebben overnacht in het Penderecki European Centre for Music waar wij ook ons eerste concert in Polen hebben mogen geven. Dankzij de faciliteiten in het Penderecki centrum hebben wij de

mogelijkheid gehad om hier ook te repeteren als orkest en in ensembles te studeren voor de jaarlijkse kamermuziekavond. Vanuit Łusławice vertrokken wij om ons concert in Wista te geven, in het plaatselijke Amfitheater. Na dit concert zijn we via Krakau naar Katowice gereisd. Het derde concert hebben wij mogen geven in de prachtige zaal van het Conservatorium van Katowice. Als laatste zijn we als orkest naar Bielsko-Biała vertrokken om daar ons laatste concert van deze tournee te geven. Met een geslaagd concert en een super enthousiast publiek in het plaatselijke theater sloten wij onze tournee en concertreeks naar Polen af.

Dit project is mede mogelijk gemaakt door de steun van de Vrije Universiteit Amsterdam, Cultuurcentrum De Griffioen, de VU Vereniging, het Amsterdams Fonds voor de Kunst, meneer Tettero, mevrouw Van Pesch, Mevrouw Nooteboom en de Stichting Maten van het VU-Orkest.

Programmatoelichtingen

Winterprogramma

Door: Remi Blokker

Mahler – Symfonie nr. 9

Gustav Mahler (1860-1911) schreef zijn negende symfonie in 1909. Hij was in rouw na het overlijden van zijn dochter en was net gediagnosticeerd met een chronisch hartprobleem, dat hem binnen twee jaar fataal zou worden. Ondanks deze dreigende dood, die goed te horen is in de muziek, was deze tijd muzikaal zeer succesvol voor Mahler, die chef-dirigent was in New York. Hij had dan ook geen intentie om te stoppen, zo begon hij aan de tiende symfonie, maar zijn hart werd hem fataal voordat deze voltooid kon worden. De symfonie is geen programmatische muziek, er wordt geen duidelijk verhaal verteld, zoals in veel eerder symfonieën van Mahler. Toch heeft Mahler aanwijzingen gegeven hoe bepaalde passages gespeeld moeten worden. Dit zijn uitingen van gevoel, het innerlijk wordt blootgelegd. Daarnaast verwijst hij ook subtiel naar eerdere symfonieën, waardoor we toch een idee hebben wat Mahler wilde vertellen met zijn negende, al blijft er veel ruimte voor eigen interpretatie.

Eerste Deel: Andante comodo

De symfonie begint met een ritme in de cello's en hoorn, dat gedurende het hele deel terugkeert. Is dit de onregelmatige hartslag van Mahler? Wie zal het zeggen. Het zou ook heel goed het ritme van de natuur kunnen zijn. In de derde maat is een ander motief te horen, ditmaal in de harp. Deze vier noten blijven ook het gehele deel terugkeren, waaronder tijdens een begrafenisstoet. Het motief klinkt dan in de kerkklokken, de enige

keer dat deze in het stuk voorkomen. In de hoedanigheid van doodsklokken begeleiden ze de begrafenisstoet. Het eerste deel drukt het spel uit tussen leven en dood: van gepassioneerde en zonnige momenten tot passages vanuit het rijk der schaduwen en woede. Mahler eindigt het deel met natuur- en vogelgeluiden op weemoedige wijze: een visioen van het hiernamaals.

Tweede deel: Im Tempo eines gemächlichen Ländlers

In dit deel keert Mahler terug naar een oude Oostenrijkse volksdans: de Ländler. Deze dans was populair op het platteland en in dorpen, in tegenstelling tot de verfijnde Weense wals. De Ländler heeft daarom een meer boers en ongepolijst karakter. Mahler schrijft dan ook als aanduiding: ietwat onhandig. Het boerse karakter van de Ländler houdt echter niet lang

stand, aangezien Mahler de dans helemaal omgooit en laat escaleren in een soort sarcastische dodendans, die chromatisch en ritmisch complex van aard is. Slechts af en toe keert de muziek terug naar de pure lyriek die de Ländler ooit had. Het deel eindigt fragmentarisch, alsof slechts stukjes van de dans nog overeind staan, tot de piccolo en contrafagot het deel gezamenlijk afsluiten.

Derde deel: Rondo Burleske

De Burleske verwijst naar de humoristische kunststijl uit de barok. Toch wordt de humor in dit deel overschaduwd door de chaos in de muziek. Wellicht heeft Mahler hiermee het drukke verkeer van New York willen uitbeelden. Te midden van de chaos komt de muziek tot rust, de stemmen komen tezamen, als een hemelse openbaring. Ingeleid door de trompet vormt dit

middenstuk een vooruitblik op het laatste deel. De rustige sfeer wordt plotseling onderbroken als de chaos wederkeert. In een stormachtig coda gooit Mahler nog eenmaal alle remmen los.

Vierde deel: Adagio

Het laatste deel is Mahlers levenslied, een lang en langzaam deel, met een zeer verstild einde. Na een unisono introductie door de violen spelen de strijkers een hymne. Het naderende afscheid is niet langer bedreigend, maar wordt omarmd in een liefdevolle en troostende melodie. Na een majestueuze laatste versie van de hymne citeert Mahler een passage uit zijn Kindertotenlied: 'O wees niet bang, daarboven is de dag heel mooi'. De berusting volgt. We bevinden ons in het niemandsland tussen muziek en stilte, tussen leven en dood, op de grens van de tonaliteit. Het einde nadert, een vredig einde, waar Mahler zelf bij de laatste noten schreef: "Vaarwel, vaarwel".

Zomerprogramma

Door: Remi Blokker

Bernstein – Candide overture

Leonard Bernstein (1918-1990) maakte furore als Amerikaans dirigent en componist. Hij schreef zijn operette Candide, gebaseerd op de beroemde filosofische novelle van Voltaire, in 1956. Hoewel de operette, die veel weg heeft van een musical, in het begin niet erg succesvol was, werd de overture al snel een erg populair stuk. Twee jaar na de première was de overture al door meer dan 100 orkesten gespeeld, en werd zo het meest gespeelde stuk van Leonard Bernstein.

In het verhaal is hoofdpersoon Candide de ultieme optimist. Hij wordt verbannen van een kasteel nadat hij met de dochter van de baron had gezoend. De wijde wereld ligt voor hem open en op een reis door grote delen van Europa en Zuid-Amerika beleeft hij de meest waanzinnige avonturen. Het is een boek vol satire in een romantisch avonturenverhaal. Hij overleeft natuurrampen, net als door de mens veroorzaakte tragische gebeurtenissen, zoals oorlog.

Voltaire eindigt het verhaal met een boodschap: wij moeten onze eigen tuin bewerken. De wereld zit vol met problemen, focus daarom op je eigen leven en ga op zoek naar het geluk in de kleinste dingen. In de overture volgen we dit verhaal in miniatuur. De belangrijkste aria's zijn allemaal op vernuftige wijze in de overture verwerkt. Zo kunnen we in deze korte opening van ons programma genieten van een optimistisch spektakel.

Dvořák – De Houtduif

Antonin Dvořák (1841-1904) was een Tsjechisch componist met een grote interesse in volksmuziek. Zijn carrière vond bloei in Wenen, nadat hij drie jaar op rij het Oostenrijks staatsconcours had gewonnen. Met de hulp van Johannes Brahms (die in de jury zat) kwam hij in contact met een uitgever, die Dvořák de opdracht gaf tot het schrijven van de Slavische dansen. Dit grote commerciële succes bracht hem internationale bekendheid. Later vertrok hij naar Amerika waar hij wederom grote successen boekte, zoals zijn beroemde negende symfonie. Heimwee bracht hem terug naar Bohemia, waar hij in de laatste jaren van zijn leven een set werken schreef op basis een gedichtencyclus van de Tsjechische folklorist en dichter Karel Jaromír Erben, waaronder Holoubek (de Houtduif).

Het stuk begint met een begrafenis mars: een vrouw heeft haar man vergiftigd en doet bij de uitvaart alsof ze veel verdriet koestert. De melodie zal gedurende het hele stuk terugkeren en staat symbool voor de vloek die de vrouw door de vergiftiging over haarzelf heeft heen geworpen. De rouwperiode duurt echter niet lang, ze vindt een andere man en binnen een maand trouwen ze in een muzikale explosie van vreugde, slechts onderbroken door een liefdesduet. De tijd vliegt, maar haar schuldgevoel blijft bestaan.

Op het graf van haar overleden man ziet ze een duif zitten. Het medelijdende fluiten van de duif is als een lament voor de man, en maakt de vrouw gek. "Stop met fluiten, jouw wrede lied pijnigt mijn ziel." Ernstig berouw maakt zich meester over de vrouw, zelfdestructie is onvermijdelijk, en ze gooit zichzelf van de brug. De vioolsolo die volgt staat symbool voor de bevrijding van de ziel van de vrouw. De begrafenis mars keert terug, ditmaal voor haar, en het fluiten van de duif is het enige dat nog overblijft.

Brahms Pianokwartet nr. 1 in G mineur (Orkestratie: Schönberg)

Het eerste pianokwartet van Johannes Brahms (1833-1897) behoort tot zijn vroege werken, gecomponeerd tussen 1856 en 1861. De erfenis van Beethoven als groot symfonicus ervoer Brahms als een zware last op zijn schouders. Hij was net begonnen aan zijn eerste symfonie, maar hij zou er 20 jaar aan werken. Onzekerheid in het orkestreren zorgde ervoor dat hij in de tussentijd veel kamermuziek componeerde, veelal met de omvang en complexiteit van een symfonie, maar dan voor slechts een paar instrumenten, waaronder zijn Eerste Pianokwartet. De première werd een groot succes. De violist van dienst, Joseph Hellmesberger, stond na de eerste repetitie op en riep: "dit is de erfgenaam van Beethoven!" De pianiste was Clara Schumann, met wie Brahms goed bevriend was. Na de dood van Clara's echtgenoot Robert Schumann in 1856 werd de band tussen haar en Brahms nog veel hechter. In het tweede deel zou hij zelfs haar naam hebben geciteerd. Misschien heeft Brahms haar op deze manier wel de liefde willen verklaren?

Het vierde deel is getiteld Rondo alla Zingarese, het is Hongaarse zigeunermuziek in een klassiek jasje. Brahms was gedurende zijn hele leven geïnteresseerd in Hongaarse volksmuziek, de Hongaarse dansen zijn daar een welbekend voorbeeld van. Dit slotdeel werd een favoriet bij het publiek. De virtuositeit en levendige muziek maken dit tot de perfecte uitsmijter van dit pianokwartet, en zou als model dienen voor finales in latere werken van Brahms. Voor Brahms was dit werk een voorproefje op wat het publiek van hem kon verwachten in de komende decennia. Het pianokwartet heeft eigenlijk altijd liggen wachten op een orkestratie voor een symfonieorkest. Brahms heeft dit zelf echter nooit gedaan, maar Arnold Schönberg wel. Hij vond dit een erg leuk stuk, wat weinig uitgevoerd werd. Als het dan uitgevoerd werd, was het doorgaans heel slecht, aldus Schönberg. Hij was van mening dat de piano immer te hard was en daardoor de strijkers overstemde. Alleen een volledig symfonieorkest zou dit stuk recht kunnen doen. Schönberg was in 1937 reeds een paar jaar woonachtig in Amerika en op verzoek van Otto Klemperer en het Los Angeles Philharmonisch Orkest werkte hij het pianokwartet om tot een versie voor orkest. Hij zag het echt als een hommage aan Brahms, en een verheldering van diens ideeën. Toch maakt hij gebruik van een veel groter orkest dan Brahms ooit gebruikte, en past de manier van orkestreren echt bij de 20e eeuw. De melodie, harmonie en structuur hield hij echter intact, zoals Brahms het bedoeld had.

Dirigent Arjan Tien

De Nederlandse dirigent Arjan Tien en winnaar van de eerste prijs “Rotary-Faller” van het concours van de Internationale Masterclass in La Chaux-de-Fonds, Zwitserland in 1997, studeerde viool en altviool aan het Utrechts Conservatorium waar hij in 1994 summa cum laude en met onderscheiding afstudeerde voor het diploma Uitvoerend Musicus.

Als altviolist maakte hij zijn solo debuut met de Salzburg Chamber Soloists tijdens een tournee door Zuid Amerika in Sao Paulo en

Vitoria (Brazilië). Hij was solo-altist van het Nationaal Jeugd Orkest en werd in 1992 aangesteld als altviolist in het Radio Filharmonisch Orkest. Hij studeerde orkestdirectie bij George Hurst in Engeland, bij Roberto Benzi in Zwitserland en bij Jean Fournet in Nederland.

Arjan Tien (foto: Veerle Bastiaanssen)

Hij werkte van 1999 tot 2001 als assistent-dirigent bij het Radio Filharmonisch Orkest en werd in 2006 benoemd als artistiek leider en chef-dirigent van het Magogo Kamerorkest. Als chef-dirigent van het Magogo Kamerorkest (2006–2012) presenteerde Tien meer dan zestig wereldpremières in vernieuwende concertformats. Van 2008 tot 2016 was hij chef-dirigent van het Atheneum Kamerorkest van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Aansluitend was hij van 2017 tot 2024 chef-dirigent en artistiek leider van de Marinierskapel der Koninklijke Marine, waarmee hij internationale erkenning verwierf door opnames voor Channel Classics van zelden uitgevoerde werken. Een hoogtepunt was de originele versie van George Gershwins Rhapsody in Blue, met Gershwin zelf als solist. Sinds 2021 is hij chef-dirigent van het VU-Orkest Amsterdam.

Tien is een veelgevraagd gastdirigent bij onder meer het Noord Nederlands Orkest, Wermland Opera (Karlstad), PhilZuid, WDR Funkhausorchester (Keulen) en het Johannesburg Philharmonic Orchestra. Daarnaast werkte hij met orkesten als het Residentie Orkest, het Radio Filharmonisch Orkest, de Kiev Symfonie, het Belgrado Filharmonisch Orkest, het Royal Bangkok Symphony Orchestra, het Antalya Symfonieorkest, en operahuizen zoals Opera Zuid, de Nederlandse Reisopera en Gauteng Opera (Johannesburg). Met zijn artistieke visie, vernieuwende aanpak en toewijding aan educatie levert Arjan Tien een blijvende bijdrage aan de internationale muziekwereld.

Repetitoren

Dit jaar werd Arjan Tien ondersteund en geassisteerd door de volgende dirigenten en repetitoren:

Inge Bergenhuizen, Frank Brakkee, Alejandro Cantalapiedra, Herman Draaisma, Douw Fonda, Ali Groen, Adelina Hasani, Fokke van Heel, Jurjen Hempel, Laura Oomens, Jacomine Punt, Nando Russo, Ella Stenstedt en Inger van Vliet.

Organisatie

Het orkest bestond afgelopen jaar uit 109 leden en invallers tijdens het winterproject en 89 leden en invallers tijdens het zomerproject. De vereniging werd dit jaar bestuurd door een bestuur bestaande uit 7 orkestleden:

Voorzitter	Hidde Tjepkema	Altviool
Secretaris	Emma Phillipson	Viool
Penningmeester	Castor Smiet	Fagot
Orkestchef	Madelief Koeman	Viool
Acquisiteur	Isis van Loosdrecht	Klarinet
Concertmanager	Fransje van den Berge	Viool
PR-chef	Susanna Bazen	Viool

V.l.n.r. boven: Emma, Madelief, Isis. V.l.n.r. onder: Castor, Susanna, Hidde, Fransje. (foto: Veerle Bastiaanssen)

Commissies

Het bestuur werd het afgelopen jaar in haar taken ondersteund door een aantal commissies:

Programmacommissie

Remi Blokker

Tijn Weidner

Hidde Griethuijsen

*Robin Schot**

*Heleen Brüggen**

Lucie

VUbeltjeskrant

Aqcie

Tourcie

Marijn Blokker

Judith Stam

Sid van Hulst

Tijn Weidner

Birgit Kooiker

Heleen Brüggen

Leidencie

Chefcie

Balcie

Promocie

Kascommissie

Hidde Griethuijsen

Birgit Kooiker

Robin Pieterman

Sander Rooijackers

Feescie

Zeilcie

Kamucie

* Vanaf juni 2025

Tourneecommissie v.l.n.r. Tijn, Marijn, Sid, Judith, Heleen en Birgit

Begunstigers

Alle genoemde activiteiten en projecten in het afgelopen seizoen werden mede mogelijk gemaakt door de Vrije Universiteit Amsterdam, Cultuurcentrum de Griffioen, de VUVereniging, het VSBfonds, Van den Berch-Heemstede Stichting, het NUTfonds, het Amsterdams Fonds voor de Kunst, de Heer Tettero, Mevrouw van Pesch, Mevrouw Nooteboom en de Stichting Maten van het VU-orkest.